

Висновки. На сьогоднішній день однією з головних проблем українських підприємців залишається формування фундаменту для ефективної її роботи на міжнародних ринках. На нашу думку, підтримка субсидування державою програм інноваційного розвитку в Україні, в сьогоднішніх умовах, є мало можливим, однак найбільш перспективним варіантом підвищення національної конкурентоспроможності є активізація інноваційної діяльності, у формуванні кластерів, наприклад науково-технічний кластер в місті Харків. Наразі, актуальною проблемою, яка не потребує значних інвестицій є адаптація української нормативно-правової бази в сфері інноваційної діяльності до світової практики, а також формування та розвиток ринкових механізмів для міжнародної комерціалізації / монетизації результатів науково-технічної діяльності, таких як краудфандингові майданчики.

Література:

1. Сергеев В.М., Алексеенкова Е.С. Становление государства и модели инновационного развития // Полития. № 4. 2014. С. 48-51
2. Борисов И.И., Рисин И.Е., Трещевский Ю.И. Стратегия интеграции университета в точки роста региона // Университетское управление: практика и анализ. 2012. № 1 (24). С. 9–16.
3. Макаров Ю.Н., Хрусталёв Е.Ю. Организационно-экономические механизмы реализации планов и программ развития наукоемких сфер деятельности // Аудит и финансовый анализ. 2013. № 1. – 35-37 с.
4. The Global Innovation Index 2016. Winning with Global Innovation [Электронный ресурс]: Cornell University, INSEAD, and the World Intellectual Property Organization, 2016 - Режим доступа: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2016.pdf.
5. Логунов В.Н., Корчагин Ю.А. Инвестиционная и инновационная политика государства. М., 2012. С. 78.

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З МВФ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Захарченко Н.В.

Кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Григор'єв Д.С.

Студент 2 курсу, напрям підготовки «Фінанси та кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна

Актуальність дослідження. Стан розвитку на сьогоднішній день України має зв'язок із серйозними проблемами в економіці. Наслідками кризи стали проблеми платіжного балансу, зменшення ВВП, зростання інфляції, зменшення рівня життя населення, зростання безробіття, крах банківської системи, скорочення доходів, яка посилена політичною нестабільністю.

Україна знаходиться в пошуку джерел надходжень додаткових грошових коштів через співпрацю із різними міжнародними організаціями, зокрема із Міжнародним валютним фондом(МВФ), залучення коштів від якого має неоднозначний вплив на економіку та політичний стан країни і викликає дискусії експертів та громадськості щодо необхідності співпраці з МВФ.

Мета. Дослідити сучасний стан і особливості співпраці України з МВФ.

Співробітництво між Україною та МВФ включає надання допомоги та позик з різних напрямів співробітництва.

В кінці квітня 2014 року МВФ підписав дворічну програму «Stand-by» кредитування України в розмірі 17,01 млрд дол [1]. Але дану програму переглянули внаслідок дестабілізації ситуації у країні, бо в кінці 2014 року Україна займала мало не останнє місцев кредитному рейтингу у світі. Це означало дефолт найближчим часом у разі неотримання грошової допомоги. Кредитний рейтинг України був знижений до "вибіркового дефолту". Та в результаті завершення переговорів уряду України з кредиторами, рейтинг країни був підвищений до В-/В, що означає вихід України із зони ризику[2].

11 березня 2014р. рада директорів МВФ вирішила збільшити фінансування антикризових заходів в Україні. Нова чотирирічна програма з розширеним кредитуванням (Extended Fund Facility, EFF) була введена замість «Stand-by». EFF – більша за обсягом і триваліша, ніж «Stand-by». Замість двох років, термін кредитування зростає до чотирьох, а також строк повернення кредитних коштів збільшено до 10 років.

Частка МВФв загальній кількості залучених коштів складає 17,516 млрд доларів. Програма розширеного фінансування EFF передбачає виділення МВФ Україні в 2015 році після першого траншу в 5 млрд доларів ще трьох траншів по 1,63 млрд доларів. На наступні три роки виділено по чотири транші щорічно розміром по 630 млн доларів кожен [3].

Аналізуючи документи про співпрацю з МВФ виділяються такі положення [4]:

– відновлення стабільності та довіри у фінансовому секторі шляхом стабілізації банківської системи; зміцнення регуляторної та наглядової бази, оновлення та реалізації стратегії врегулювання банків; рекапіталізації і ліквідації банків; посилення системи корпоративного управління та фінансових показників у ФГВФО і державних банках;

– впровадження ефективної грошово-кредитної політики;

– зміцнення державних фінансів і скорочення державних витрат;

– реформування програм соціальної допомоги та їх фінансування;

– реформування енергетичного сектору, особливо реформа "Нафтогазу" з метою зменшення його дефіциту та створення достатніх потоків доходів;

– поглиблення структурних реформ, орієнтовану на докорінну перебудову в сфері державного управління та боротьбу з корупцією, поліпшення бізнес-клімату та реформування державних підприємств.

Отже, Україні варто здійснити певні кроки, направлені на покращення відносин з МВФ для продовження кредитної програми та реструктуризації боргу України перед МВФ.

Тому треба виділити більше уваги виконанню програми економічних дій, визначеної у взаємодії з МВФ та забезпечення її сприйняття державними установами як комплексом заходів, які треба для реформування економіки України, для розширення співпраці з МВФ.

Висновки.

Отже, подальше співробітництво України з МВФ має бути направлене на проведення цілеспрямованих структурних реформ, забезпечення стабільності, зменшення інфляційних процесів, зменшення бюджетного дефіциту. Але уряду України варто враховувати, що надходження кредитних коштів від МВФ є

причиною погіршення рівня життя населення та збільшення державного боргу, що, в свою чергу, може призвести до дефолту.

Література:

1. Богдан Данилишин Кредит МВФ – причини і наслідки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.112.ua/statji/kredyt-mvf-ndash-prychyny-i-naslidky-208024.html>.

2. Как менялся кредитный рейтинг Украины в течение 2015 года [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ru.slovoidilo.ua/2015/10/27/infografika/jekonomika/kak-menyalsya-kreditnyj-rejting-ukrainy-v-techenie-2015-goda>.

3. Місія МВФ схвалила перший перегляд програми EFF для України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/news/2015/07/2/549020/>.

4. Україна: Лист про наміри [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=20163929>.

ФОРФЕЙТИНГ ЯК МЕХАНІЗМ ФІНАНСУВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Савастєєва О.М.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Нагорний В.С.

Студент 3 курсу, напряму підготовки «Фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна

Актуальність теми. В сучасних реаліях розвитку української економіки більшість українських промислових підприємств-експортерів стикаються з різними труднощами. Експортери змушені шукати нові методи конкурентної боротьби. І одним з таких є надання комерційного кредиту, або, простіше кажучи, відстрочки оплати потенційним покупцям. Однак, беручи до уваги сучасні реалії і труднощі з фінансуванням, не кожне українське підприємство може дозволити собі надання подібної відстрочки. Саме в таких випадках доцільно звернути увагу на такий, поки ще мало відомий українським підприємствам, інструмент як форфейтинг.

Метою даної роботи є дослідження форфейтингу як механізму фінансування міжнародної торгівлі.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням дослідження форфейтингу присвячені праці багатьох українських науковців, а саме: І.В.Багрової, О. І. Бериславської, М. У. Дідківського, А. І. Кредісова, Д.І Пашка, В. В. Покровської, Н. Ю. Салій, А. О. Фатенок-Ткачук, В. П. Хомутенко та інших. Проте аналіз наукової економічної літератури засвідчує, що питання пов'язані з визначенням форфейтингу як механізму фінансування міжнародної торгівлі потребують більш детального наукового опрацювання, оскільки під час здійснення такої діяльності національні підприємства доволі часто стикаються з проблемою пошуку додаткових джерел фінансування.